

[Laurits Pedersen.]

være noget vanskeligt at gaa ind paa den Betragtning, men jeg mener dog, at Slutningssætningen i nogen Grad tager Brodden af den, idet man ikke maa tage højere Priser end dem, der sædvanligt tages inden for den paagældende Branche. Naar man tager hele Ændringen i Betragtning, vil den i Virkeligheden ikke torpedere den nuværende Prislov. Men der kan jo i det kommende Udvalg blive rig Lejlighed til at forhandle om, hvorvidt den foreslaaede Udformning er rigtig.

Hvad angaar de øvrige foreslaaede Ændringer, tror jeg ikke, de vil volde større Vanskeligheder. Det er Ændringer, som Priskontrollen og Prismyndighederne i deres Administration har fastlagt saadan, og man bliver i Virkeligheden paa den Linie, som der i Praksis har været arbejdet efter. Men det kan der som sagt tales om i det kommende Udvalg.

Man vil naturligvis sige til os, som man har gjort det før, at det er en Lovgivning, som vi ikke principielt er Tilhængere af. Det har det ærede Medlem Hr. Starcke sagt, og det har andre ærede Medlemmer sagt, og vi siger selv rent ud i Dag, at som Situationen tegner sig i denne Efterkrigstid med stor Vareknaphed, kan vi ikke gaa ind for at opheve denne Lovgivning, fordi det ellers bliver saadan, at de, der har de stærkeste Midler, lettest faar Adgang til at faa en Del af de Varer, som er til Stede i ringe Mængde. Derfor maa der paa det Omraade fortsættes saadan, at alle kan faa Del i de tilstedeværende Varebeholdninger. Vi indrømmer, og indrømmer gerne, at saadan er det, og jeg vil ved denne Lejlighed sige — ogsaa henvendt til det ærede Medlem Hr. Starcke, der, sidste Gang vi behandlede Loven, raillerede over, at vi havde sagt noget andet ved Valget —, at det, der var det karakteristiske for hele Folketingsvalget i Fjor, var, at de forskellige Partier, som gik ud til Vælgerne, ikke talte om, hvad der var sket i Krigsperioden, eller i den Periode, hvor vi har haft Samlingsregering. Det, der var karakteristisk ved Valget i 1945, var, at de forskellige Partier skitserede den fremtidige Linie i deres Programmer, og det var det, vi saa ogsaa gjorde saa stærkt. Det vil aldrig være et liberalt Partis Politik at fortsætte med Statsforanstaltninger ud over den Tid, de er nødvendige. Det siger vi ogsaa i Dag. Jeg tør roligt hævde, at disse Foranstaltninger, der var nødvendige under Krigssituationen, er lige saa nødvendige under Efterkrigssituationen, der ikke mindst i Dag tegner sig adskilligt mørkere end for en Del

Maaneder siden. (*Aksel Larsen*: Fuldkommen rigtigt!). Det er da udmærket, at jeg kan sige noget, ærede Medlemmer er tilfredse med.

Det ærede Medlem Hr. Starcke vendte ogsaa tilbage til disse Forhold under Finanslovdebatten. Ved den sidste Prislovbehandling efterlyste jeg Navne og Adresser paa dem af vore Kandidater, der havde hævdet før Valget, at vi kunde afskaffe disse Restriktioner. Den Adresse, han opgav ved den Lejlighed, var min Adresse, Todbjerg pr. Hjortshøj, men jeg tilbageviser det og tilbageviser det paa det bestemteste. For at kunne dokumentere det har jeg gjort mig den Ulejlighed at tage de Aviser frem, han har rodet i, og finde ud af, hvorfra han har taget Citatet. Det ærede Medlem har gjort det geniale, som jeg i Virkeligheden ikke tør beskyldte ham for at have gjort med Vilje, at han, naar han citerer af „Vejle Amts Folkeblad“ for 11. Oktober 1945, maa have overset, hvad jeg har sagt forud for det, han læste op. Det, som jeg var inde paa, var det, som jeg for et Øjeblik siden omtalte, at Socialdemokraterne præciserede, at deres Fremtidsideal i dansk Politik i Overensstemmelse med deres nye Program var Gennemførelsen af videre Foranstaltninger ud over dem, vi havde, og vi præciserede, at det vilde være en umulig Opgave og dødsens for vore Erhverv, for den sunde Konkurrence og Prisdannelse, hvis vore Erhverv fortsat i normale Tider skulde arbejde under disse Forhold. Men jeg var saa heldig, at det ogsaa i dette korte Referat paa en halv Spalte af et Foredrag, der maaske har været en Times Tid, er refereret, at jeg har udtalt, at det forandrer ikke, at vi i en Nødssituation har været nødt til at gennemføre visse Foranstaltninger. Hvis det ærede Medlem vil se efter i Bladet for den 11. umiddelbart foran det, han citerede, vil han se, at jeg ogsaa der har sagt, hvad jeg paa ethvert Tidspunkt har sagt om disse Forhold. I Bladet for Dagen før, altsaa den 10. Oktober, staar der mere præcist, at vi under Krigsforholdene og Efterkrigstiden har været tvunget til at gennemføre visse Restriktioner og Foranstaltninger, og jeg tør roligt tilbagevise det ærede Medlems Angivelse af mit Navn og min Adresse. Han maa se at finde paa noget nyt.

Jeg kan ikke konstatere, om de øvrige Navne og Adresser, han opgav ved den paagældende Lejlighed, er af lignende Karakter, men jeg har den Tro, at det, han citerer fra andre af disse Folks Udtalelser, er nogenlunde paa samme Linie. Jeg vil godt indrømme, at den sværeste Opgave i denne For-